

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street | Los Angeles | CA 90007

KOGUDUSE TEATED

APRIL 2024 NR 2

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church | 1927 Riverside Dr. | Los Angeles | CA 90039

Õpetaja: Enn Auksmann
18 Flaxwood
Irvine, CA 92614
Tel. (310) 745-0450
padrepaul@mac.com

Esimees: Mati Laan
1205 Pacific St.
Santa Monica, CA 90405
Tel. (310) 570-9794
mati.laan@gmail.com

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 422-7745
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse koduleht Internetis: www.eestiselts.com/kirik

VARJATUD JUMAL

Prohvet Jesaja ütleb: «*Tõesti, Sina oled ennast varjav Jumal, Iisraeli Jumal, Päästja!*» See ei olnud nii mitte algusest peale, kuna siis, kui Jumal inimese lõi, andis Ta talle nii surematuse kui Jumala nägemise üleloomuliku anni. Jumalast sai «ennast varjav Jumal» alles siis, kui inimene tahtis olla midagi enam kui see, kelleks Jumal oli ta loonud – tahtis ise olla jumal –, ning pidi esimest korda oma ajaloos kogema, et uhkus ajab upakile. Pattulanguse loos öeldakse, et kui Aadam ja Eeva kuulsid Jumala häält, siis nad «*peitsid endid Issanda Jumala palge eest rohuaia puude keskele*».

Enda Jumala eest peitmine on sama naeruväärne, nagu arvata, et kui katame näo kätega, siis teised inimesed ei näe meid. Tulemus on vastupidine: me varjame teised oma pilgu eest, jäädes ise kogu oma lapsikuses neile nähtavaks. Täpselt nii pattulangusel juhtuski: Jumal näeb meid endiselt, tunneb meid läbi ja läbi, ent on paraku ise meie eest varjatud.

Me teame, et Jumal on meie elu ja olemise allikas, Ta on meie elu tõeline valgus – ja see tähendab, et tõeliselt elamis- ja inimväärsel elu elamiseks vajame ühenduse taastamist Jumala, oma Loojaga. Seni, kuni Ta on meie eest varjatud, oleme nagu teeröövlite poolt paljaks riisitud teekäija halastaja samaarlase tähendamissõnas: meie ainus lootus on, et

tuleb keegi, kes meid päästab, tolmust üles tõstab, puhtaks pesseb, ravib, toidab ja kosutab.

See, et Jumal end meie pilgu eest varjab, ei tähenda, et meil poleks võimalik Teda tundma õppida. Kui näeme mõnd imelist, meid puudutavat kunstiteost, siis on meie loomulikuks reaktsiooniks küsida, kes on selle loonud. Nii on ka suurima kunstiteose ja selle loojaga: kõik meie ümber tunnistab imelisest kunstnikust, kes on selle kõik mitte ainult valmistanud, vaid ka oma hingeõhuga elavaks teinud. Jumala kui Looja äratundmine Tema loodut vaadeldes on jõukohane igale inimesele, kelle mõistus ja süda on õige koha peal.

Aga Jumal ei piirdu enda tunda andmisel looduga, vaid on läbi aegade ilmutanud end paljudele inimestele, teinekord tervetele rahvastele ning viimaks oma ainusündinud Pojas kogu inimkonnale. Kirjas Heebrealastele öeldakse: «*Jumal, kes muiste palju kordi ja mitmel viisil rääkis esivanematele prohvetite kaudu, on nüüd päevade lõpul meile rääkinud Poja kaudu.*» Jeesus Kristus, inimeseks saanud Jumal, lihaks saanud Sõna, on Jumala, meie Looja, täiuslik eneseilmutus. Ta ise ütleb, et kes on näinud Teda, see on näinud Isa, sest Tema ja Isa on üks.

See on oluline mitte ainult selle poolest, et Jumal annab ennast ilmutades teada oma olemasolust, vaid veelgi enam selle poolest, et Ta näitab seeläbi kes ja milline Ta on – ning millised sellest tulenevalt peame olema meie, Tema loodud, Tema armastatud lapsed. Apostel Paulus kirjutab: «*Mõtlege iseenestes sedasama, mida Kristuses Jeesuses: kes, olles Jumala kuju, ei arvanud osaks olla Jumalaga võrdne, vaid loobus iseenese olust, võttes orja kuju, saades inimese sarnaseks; ja Ta leiti välimuselt inimesena. Ta alandas iseennast, saades kuulekaks surmani, pealegi ristisurmani...*»

Apostel Johannes võtab Jumala olemuse kokku kolme sõnaga: «*Jumal on armastus.*» Jumal ei ole jätnud andmata midagi selleks, et me ei kahtleks enam hetkekski Tema heasoovlikkuses meie suhtes, vaid võiksim teada, et mitte miski ei suuda meid Jumala armastusest enam lahutada. Samas on Jumal teinud seda kõike ikkagi nii, et keegi ei tunneks ennast sunnituna ega survestatuna. Tõeline armastus ei nõua midagi, andes samal ajal ennast kuni lõpuni. Tõeline armastus ei nõua teiselt enda väärilisuse tõestamist, vaid tuleb tema juurde ja – nagu Kristus – saab temaga üheks. Jeesus Kristus on inimeseks saanud Jumal, kelles Jumala näo järgi loodud inimene on oma Looja ja eluallikaga taas ja lahutamatult ühendatud.

Meil ei ole vaja püüda ennast – niikuinii tulutult – Jumala palge eest ära peita, kuna me teame, et Jumal ei soovi meile halba, vaid üksnes head. Jumal ei kanna meie peale viha, vaid on meile meie patud andeks andnud ja armastab meid. Jah, Jumal oma üleloomulikus olemuses on inimese silme eest endiselt varjatud – aga Tema armastuse palge nägemiseks piisab meil pilgu suunamisest meie eest kannatanud, risti löödud ja surnuist üles tõusnud Kristusele.

*Kristus on surnuist üles tõusnud, surmaga surma maha tallanud
ja neile, kes hauas olid, elu kinkinud.*

TÜHJA HAUA VAPUSTUS

Markuse evangeelium lõpeb kummaliselt äkiliselt. Vähemalt on suur osa tänapäeva teadlasi seisukohal, et selle evangeeliumi algne tekst lõppes sõnadega: «...*nad ei öelnud kellelegi midagi, sest nad kartsid.*» Läbi aegade on taolist lõppu imeks pandud ja seetõttu on üritatud lisada lühemaid või pikemaid kirjeldusi Jeesuse ja Tema jüngrite tegevusest pärast ülestõusmist. Ka meie piibliväljaannetes on mõni taoline enamasti ära toodud.

Üks Markuse evangeeliumi läbivaid jooni on Jeesuse jüngrite mõistmatus: vaatamata kõigile Issanda imetegudele ja õpetussõnadele ei suutnud nad mitte kuidagi aru saada, kellega neil on Tema puhul tegemist. Jah, nad tunnustasid Teda kui Jumala juurest tulnud suurt õpetajat ja imetegijat, kuid nad ei näinud sügavamale ega osanud vaadata kõrgemale. Seda, et Jeesus on sõna otseses mõttes mitte ainult tulnud Jumala, vaid et Ta on Jumala ainusündinud Poeg, nad ei mõistnud. Sellest, et Jeesus peab kannatama ja surema, et tahtnud nad midagi kuulda – ja seetõttu ei mahtunud neile pähe ka Tema sõnad surnuist ülestõusmisest.

Kõik see, mis kehtib Jeesuse jüngrite, Tema kaheteistkümne jüngril puhul, kehtib kindlasti ka teiste inimeste puhul, kes Jeesust saatsid – nagu näiteks naised, kes Teda teenisid ja kes kolmandal päeval pärast Jeesuse ristisurma tulid Tema hauale. Nemadki ei saanud aru – nad lihtsalt ei mõistnud ei oma õpetaja tegelikku olemust ega Tema õpetuse ja tegevuse tõelist sisu.

Mõned piibliteadlased ütlevad, et Markuse evangeeliumi õigeks mõistmiseks tuleks seda hakata lugema tagantpoolt – või õigemini lugeda see üks kord algusest lõpuni ja hakata seejärel kohe uuesti algusest peale, et kõik kirjeldatu tõeliselt avaneks. Jeesuse jüngritel ja Teda järginud naistel seda võimalust ei olnud. Nad käisid algusest peale Jeesusega kaasas, kes pikemat, kes lühemat aega, ja on näha, kuidas nad üsna aegamisi ja vaevaliselt üritavad enda jaoks avastada ja sõnastada seda, kes Jeesus ikkagi on. Ent kuni lõpuni ei osanud nad arvestada sellega, et Ta peab surema – rääkimata Tema ülestõusmisest.

Markuse evangeelium ütleb, et kui Jeesuse hauale tulnud naised nägid tühja hauakambrit ja selles olevat inglit, siis nad põgenesid hauakambri juurest. Miks nad põgenesid? Miks nad ei rääkinud kellelegi esialgu midagi? Jeesuse kannatusloost teame, et nad olid jäänud Jeesuse juurde vapralt kuni lõpuni, nad olid seisnud Tema risti all ja vaadanud pealt ka Tema matmist. Nüüd aga, kui oleks aeg röömustada ja hõisata ning Jeesuse ülestõusmise imest kogu maailmale kuulutada, on nad ühtäkki nii hirmunud, et ei suuda teha muud kui sõnagi suust saamata minema joosta!

Küllap see oli nii sellepärast, et nüüd viimaks avanes neile esmakordselt Jeesuse olemuse kogu tõde. Nad kogesid ehmatusega, et see mees, keda nad olid pidanud üksnes inimlikuks õpetajaks ja keda nad olid ustavalt teeninud, on midagi hoopis muud, midagi hoopis enamat, kui nad seni olid osanud arvata: Ta on Jumal ise, kellel on vägi nii elu kui surma üle, kes on esimene ja viimne, kes näeb iga oma loodud inimlapse südame

sügavusse ja kelle eest ei ole miski varjatud.

Mõtleme vaid: küllap see oli sama kogemus, mis pani Peetruse kord hüüdma: «*Mine minu juurest ära, Issand, sest ma olen patune mees!*» Veel ei mõistnud need naised, et Jeesus on surnud ka nende pattude eest, et oma ülestõusmisega on Ta neilegi kätte võitnud andeksandmise ja igavese elu anni. Ainus, mida nad taipasid, oli, et kogu nende elu oli olnud kõik see aeg Jeesuse jaoks nagu peopesal – ja et need inimesed, kes olid Ta kannatama pannud ja surma saatnud, olid mõistnud surma Jumala enda!

Mida meie teeksime ja tunneksime, kui midagi taolist äkitselt täie teravusega meie silme ette ja südamesse tõuseks? Kas küsiksime hirmunud, et mis nüüd küll saab? Kõik meie elu patud väärivad Jumala karistust, kuid nüüd oleme tõstnud käe Tema enda vastu... On väheusutav, et neile naistele oleks tol hetkel tulnud pähe psalmisõna, mis ütleb, et meil ei ole Issanda palge eest minna mitte kuhugi, kuna maailma lõpuski, maa all ja taevaski saaks Tema käsi meid ikkagi kätte. Ainus, mida nad mõtlesid, oli ilmselt: «Ära siit! Võimalikult kiiresti ja võimalikult kaugemale! Me oleme lasknud Issanda enda risti lüüa!»

Loomulikult ei või me teada, kas see mõttekäik vastab täpselt sellele, mida nood naised tol hetkel tundsid. Aga me teame omaenda kogemustest, millist meeolehärra me ise tunneme, kui avastame, et oleme milleski jälle eksinud ning siis korraga taipame, et me pole eksinud mitte ainult inimeste ja mitte ainult mingi abstraktse Jumala käsu, vaid Jumala enda vastu. Iga meie meelega tehtud patt on kui rusikahoop vastu Õnnistegija piinatud palet: meie oleme need, kes Teda seal Pilaatuse eesõues peksavad ning on Ta Kolgata mäel oma kurjuse ning isekuse naeltega risti löönud. Meie oleme need, kelle pärast Jeesus pidi sama maetud võõrasse hauda. Ja kui me siis läheme koos naistega Tema hauale, et seal leina- ja kahetsuspisaraid valada, siis märkame, et Teda ei olegi seal – ning kui meile kuulutatakse Tema ülestõusmisest, siis ehk on meiegi esimene mõte: «Mis nüüd saab? Kuhu küll peitu pugeda? Ära siit – võimalikult kiiresti ja võimalikult kaugemale!»

Ei, me ei pea püüdma Jumala eest peitu pugeda, sest meie teame midagi, mida nood naised taipasid alles hiljem: et Jeesus ei tõusnud surnuist üles mitte selleks, et meile kätte maksta ja meie üle kohut mõista, vaid et kuulutada ja kinkida meile andeksandmist ja Isa armastust. Jeesuse ristisurm ei ole mitte ainult inimliku kurjuse, vaid ka Jumala kõikevõitva armastuse märk: «*Nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes Temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu. Jumal ei ole ju läkitanud oma Poega maailma, et Ta kohut mõistaks maailma üle, vaid et maailm Tema läbi päästetaks.*»

Kristus on üles tõusnud! Ta on tõesti üles tõusnud!

Soovime kõigile rõõmsat ja õnnistatud Ülestõusmisega!

KOGUDUSE NÕUKOGU JA TÄISKOGU KOOSOLEKUD

Pühapäeval, 18. veebruaril toimus pärast jumalateenistust Los Angelese Läti kirikus koguduse nõukogu koosolek, millel vaadati läbi koguduse 2023. aasta majandusaruanded ning kinnitati koguduse täiskogule esitamiseks 2024. aasta eelarve.

Koguduse täiskogu aastakoosolek toimus pühapäeval, 3. märtsil pärast Los Angelese Eesti Majas toimunud jumalateenistust. Koosolekul kuulati ära koguduse õpetaja ülevaade koguduse tegevusest 2023. aastal, arutati tulevikuplaane, kinnitati 2023. aasta majandusaruanded ning võeti vastu koguduse uue aasta eelarve. Toimus nende koguduse nõukogu liikmete ümbervalimine, kelle ametiaeg oli lõpule jõudnud, samuti valiti koguduse revisjonikomisjon.

Koguduse rahalise toimetuleku üle mõtteid vahetades otsustati innustada koguduse liikmeid pöörama suuremat tähelepanu koguduse töö heaks annetamisele ning kaaluda erinevaid võimalusi koguduse kestmise tagamiseks, muuhulgas sellega, et määrata teatav osa oma pärandusest koguduse heaks.

Koguduse nõukogu ja juhatus on südamest tänulikud kõigile, kes on andnud ja annavad jätkuvalt oma panuse eestikeelse vaimuliku töö heaks nii Los Angeleses kui mujal Põhja-Ameerikas.

Eriliselt kutsume üles mõtlema interneti vahendusel tehtava kuulutustöö regulaarsele rahalisele toetusele, mida on kõige lihtsam teha vastavaks otstarbeks loodud Robert Christian Andersoni fondile annetades.

E.E.L.K. KOGUDUSE ESINDAJATE KOKKUSAAMINE

Laupäeval, 20. aprillil on New Jerseys Lakewoodis plaanis Eesti Evangeeliumi Luteriusu Koguduste esindajate kokkusaamine, millel on kavas pidada aru eeskätt Põhja-Ameerika idaranniku Eesti koguduste tuleviku üle. Kuna eelmisel aastal lahkus igavikku Lakewoodi ja teiste sealsete koguduste pikaajaline ustav õpetaja, piiskop *electus* Thomas Vaga, on koguduste teenimine muutunud äärmiselt keeruliseks ning lasub suurel määral üheainsa õpetaja, Markus Vaga õlgadel, kes on koormatud paljude muudegi ülesannetega.

Sarnane kokkusaamine toimus 2023. aasta septembri lõpul, mil otsustati püüda leida võimalusi ja astuda samme kogudustele uue õpetaja leidmiseks, tõenäoliselt kedagi Eestist kutsudes, kuid seni pole õnnestunud seda teha. Loodetavasti aitab uus nõupidamine sellega edasi liikuda.

Lisaks on kavas arutleda laiemalt eestikeelse vaimuliku töö võimaluste üle Põhja-Ameerikas, ühelt poolt tehnilisi abivahendeid kasutades, peamiselt interneti vahendusel, teiselt poolt aga ka uute teenimispiirkondade rajamisele mõeldes eeskätt neis osariikides, kuhu viimasel ajal on hulganisti eestlasi elama asunud.

Pühapäeval, 21. aprillil peetakse Lakewoodi Eesti kirikus ühine jumalateenistus.

KALENDAARIUM

Los Angelese Eesti Segakoori harjutused toimuvad reede õhtuti kell 7:30 Eesti Majas.
Info: Kaie Pallo, tel. (213) 440-3490. Uued lauljad teretulnud.

- P, 7. aprill kl 9:45 e.l. Eesti kool Eesti Majas. Info: Milvi Laan (310) 663-0676.
- P, 14. aprill kl 2 p.l. Ülestõusmisaja III pühapäeva jumalateenistus Eesti Majas. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Kohvilaud.
- K, 17. aprill kl 11 e.l. Seenioride Klubi Eesti Majas.
- P, 21. aprill kl 9:45 e.l. Eesti kool Eesti Majas. Info: Milvi Laan (310) 663-0676.
- P, 5. mai kl 2 p.l. Emadepäeva tähistamine koos Eesti kooliga Eesti Majas.
- K, 15. mai kl 11 e.l. Seenioride Klubi Eesti Majas.
- P, 19. mai kl 9:45 e.l. Eesti kool Eesti Majas. Info: Milvi Laan (310) 663-0676.
- kl 2 p.l. Nelipüha jumalateenistus armulauaga Läti kirikus. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo.
- P, 2. juuni kl 2 p.l. Jumalateenistus Eesti Majas. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Kohvilaud.
- P, 9. juuni kl 1 p.l. Küüditatute mälestuspäeva jumalateenistus koos Läti kogudusega Läti kirikus. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja diakon Guna Reins.
- P, 16. juuni kl 2 p.l. Jumalateenistus Eesti Majas. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Kohvilaud.
- P, 7. juuli kl 2 p.l. Jumalateenistus Eesti Majas. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Kohvilaud.

Õpetaja Enn Auksmann igapäevased jutlused avaldatakse
Youtube'is, Facebookis ja veebilehel www.eestiselts.com/kirik